

Zes jaar plus wachttijd

De wachttijd voor de co-schappen geneeskunde is de afgelopen drie jaar sterk opgelopen. Terugdringen ervan gaat lang duren. Laat je goed informeren.

De studie geneeskunde duurt zes jaar. Althans, zo zou het moeten zijn. Lisette Dekker had zich het vierde jaar van haar studie daarom wel anders voorgesteld. De 21-jarige zou verhuizen naar Amsterdam om op kamers te gaan. Maar dat gaat niet door. Nu ze de bachelor heeft afgerond, moet ze een jaar wachten tot ze met haar co-schappen kan beginnen. Daardoor is ze min of meer gedwongen zich uit te schrijven bij de universiteit. En dat betekent dat ze geen uitwonendenbeurs kan krijgen en dus geen geld heeft om huur te betalen. Het komende jaar gaat ze daarom werken in een verzorgingshuis in haar woonplaats Medemblik.

Dekker studeert geneeskunde aan de Universiteit van Amsterdam (UvA). Ze was van plan om de studie in zes jaar af te ronden. "Ik dacht: die studie duurt al zes jaar, ik wil er geen zeven jaar over doen." Dat het toch die kant op gaat, werd afgelopen oktober duidelijk, toen de decanen tijdens een presentatie vertelden dat de wachttijd flink opgelopen was. Het gevolg is dat de lichten van Dekker één jaar moet wachten op de co-schappen, gerekend vanaf het moment van loting. "Daar schrokken velen

van", zegt ze. "Ik ook. Ik heb een maand uitloop, dus val ik net buiten de nominiaalregeling, waarmee je direct toegang hebt tot de co-schappen. Tot dat praatje wist ik wel dat er een wachttijd zou zijn, maar ik dacht aan een paar maanden, niet aan een heel jaar."

Dat geldt voor meer van haar collega-studenten, zo blijkt. Naar aanleiding van de 'consternatie' die aan de UvA ontstond na bekendmaking van het slechte nieuws, hield de Studentenraad een enquête onder de derdejaars geneeskundestudenten. De Raad hoopt met de enquête een indruk te krijgen van de mate waarin de verschillende groepen studenten zich benadeeld voelen door de wachttijd en hoe de studenten die tijd gaan opvullen.

Ongemak

Uit de resultaten blijkt dat de meeste studenten de wachttijd eerder als een ongemak ervaren dan als een welkome pauze. De derdejaarsstudenten vinden ook dat ze pas erg laat op de hoogte zijn gesteld van de opgelopen wachttijd en ze vinden het jammer dat ze de opgedane kennis niet direct in de praktijk kunnen brengen. 'Velen' vrezen ook dat de kennis in het tussenjaar wegzakt. Volgens

de Studentenraad weten studenten niet goed hoe ze het jaar moeten invullen. Sommigen willen een andere master kiezen; anderen denken erover te gaan werken, op reis te gaan of zelfs een kind te krijgen.

Naar aanleiding van de opgelopen wachttijd heeft de Amsterdamse Studentenraad gebrainstormd over mogelijke oplossingen. De meeste ideeën om het probleem op te lossen zijn echter moeilijk te realiseren, stelt Caroline Heuschen. Zij werd in de Studentenraad

Velen vrezen dat de opgedane kennis wegzakt

verkozen onder meer omdat ze de wachttijd wilde verkorten. "Een extra plek bijvoorbeeld in een co-groepje is voor velen geen optie, omdat de kwaliteit van een co-schap daardoor niet meer optimaal wordt gewaarborgd. De meeste co-schappen zitten vol, meer co-assistenten betekent minder patiëntencontact en minder individuele begeleiding." Zo'n >

Invulling

Het KNMG Studentenplatform raadt je aan om je goed over de wachttijd voor de co-schappen te laten informeren. Daarbij moet je er rekening mee houden dat de wachttijden door het jaar heen nogal kunnen fluctueren. Weet je eenmaal hoeveel wachttijd jij moet overbruggen, dan kun je nadenken over een invulling. Informeer bij je faculteit welke mogelijkheden er zijn. Denk vooral ook aan je persoonlijke financiën. Je hebt recht op een beperkt aantal maanden studiefinanciering. Laat je de stufi doorlopen tijdens de wachttijd, dan kun je aan het einde van je co-schappen in de problemen komen. Om dit te voorkomen, kun je je uitschrijven via duo.nl. Studenten ouder dan 30 jaar kunnen de studiefinanciering echter niet opnieuw activeren.

> extra plek per co-groepje zou volgens Heuschen ook geen soelaas bieden. “Op jaarbasis levert het slechts een maand verkorting van de wachttijd op.” Andere oplossingen, zoals het uitwijken naar ziekenhuizen in het buitenland, stuiten eveneens op (praktische) bezwaren. Heuschen gaat er overigens van uit dat het probleem zich de komende jaren vanzelf weer oplost.

Zorgwekkend

Uit onderzoek van het KNMG Studentenplatform blijkt dat de wachttijd bij vijf van de acht universiteiten oploopt. Voor studenten zonder studievertraging – die de bachelorfase dus keurig in de gestelde tijd afronden – kan de wachttijd oplopen tot meer dan negen maanden. En die periode wordt steeds langer, zegt voorzitter Charlotte Kruidenberg van het Studentenplatform. Het Studenten-

platform inventariseerde de wachttijd in mei 2010 en in juni 2013. Het blijkt dat met name studenten van de UvA en de Radboud Universiteit in Nijmegen lang moeten wachten voordat ze met hun co-schappen kunnen beginnen. Maar ook in Leiden, Groningen en bij de VU in Amsterdam loopt de wachttijd sterk op. Kruidenberg vindt dat ‘zorgwekkend’. Volgens haar moeten universiteiten de studenten faciliteren om zo snel mogelijk af te studeren. “Zoals de situatie nu is, kunnen studenten de studie niet eens in zes jaar afronden.” Dat is erg vervelend voor de student, zegt de voorzitter van het Studentenplatform. “Als student schrijf je je in voor een zesjarige studie. Dan doe je vervolgens alles wat in je macht ligt om nominaal te lopen en dan kun je niet verder in de masterfase.”

Uit de enquête van de Studentenraad van de UvA blijkt dat studenten een wachttijd korter dan vier maanden nog wel acceptabel vinden. Het KNMG Studentenplatform deelt die opvatting niet. Het platform vindt geen enkele wachttijd acceptabel. “Het hoeft ook niet”, zegt Kruidenberg. “In Utrecht, Maastricht en Rotterdam hoeven studenten bijvoorbeeld amper te wachten.” In Utrecht en Maastricht heeft dat te maken met de keuze voor het systeem: er is geen vaste volgorde. Studenten beginnen dus niet allemaal in hetzelfde vakgebied, waardoor er meer flexibiliteit is bij het maken van de indeling.

**Meer studenten
dan vroeger
lopen nominaal**

Waarom de wachttijd bij de andere faculteiten oploopt, wordt uit het onderzoek van het Studentenplatform niet helemaal duidelijk. Deels zou het te maken hebben met de overgang naar de bachelor-masterstructuur. Met name

de UvA merkt daar nu de gevolgen van omdat die pas in 2009 op de nieuwe structuur overging. De universiteit moet daardoor veel meer co-assistenten plaatsen: die uit de oude en die uit de nieuwe onderwijsstructuur.

Prop

Maar er zijn meer redenen aan te wijzen waardoor de wachttijd toeneemt. Dat blijkt uit een reactie van Joost Wessels, woordvoerder van het UMCG. Volgens hem laat het UMCG jaarlijks 440 studenten toe tot de studie geneeskunde. Voor al die studenten heeft de universiteit co-plekken beschikbaar. Volgens Wessels is er echter een ‘prop’ ontstaan in het aantal studenten dat nu met een co-schap wil starten. Dat komt voor een belangrijk deel door landelijk beleid om de studieduur te bekorten. Wessels: “Door de dreiging van de langstudeerdersboete die inmiddels van de baan is en het maximale aantal van drie jaar studiefinanciering voor de bachelorfase, lopen nu veel meer studenten nominaal dan in het verleden. Zij melden zich nu gelijktijdig voor de co-schappen met de groepen die direct voor hen met de studie zijn begonnen en die wel vertraging opliepen in de bachelorfase.”

De meeste faculteiten bieden de mogelijkheid om de wachttijd nuttig in te delen. Studenten mogen bijvoorbeeld de wetenschappelijke stage naar voren halen. Ook Lisette Dekker heeft hierover nagedacht. Vooralsnog heeft ze besloten dat niet te gaan doen. “Het heeft ook nadelen om de wetenschappelijke stage eerder dan de co-schappen te doen. Op dit moment vind ik cardiologie interessant. Ik zou daar wel onderzoek in willen doen, maar wat als tijdens de co-schappen blijkt dat het niet iets voor mij is? Dan heb ik niet meer de mogelijkheid om me via de wetenschappelijke stage te verdiepen in een vakgebied dat ik wel leuk vind.” Dekker schrijft zich dus uit bij de universiteit. “Mocht ik het komende jaar dan toch een stage willen doen, dan kan ik me elke maand opnieuw inschrijven.” <